

Quia a me discesseras, Barlye doctore, et oblati
 scribendi occasione, manum calamo admouit, et harum tui
 memores Britannos qua decem vram est comi seueritate
 compellam, ut scilicet qui inter illum Regem et Reip.
 nostram super Iure Legationis nata contentio esset, priuato
 saltem tibi non obstant, cui cum re publica nihil comune
 esse, nisi quod in persona Regis publice de omni gente
 auditus es. cuius ut illi librarum acerrime vindices ac
 patrom, tam subito non recordaretur, fieri id, mea
 opinio, per deusas non potest. Quicumq; tandem res
 futurus est videtur, nolui vel ambigere & sequi mihi
 cura res amicorum sint; ut si forte opinio mea
 Angli deservit, quod vix est ut metram, eam certe
 quam de amicitia mea concepit & confido, nunq;
 causa sit ~~ut~~ cur amittas. Adde hinc ipse
 Italiam et Romaniam meam; id est exigua eandem
 partem, qualem olim per negotium publicis tunc
 mihi commissum fortunanti lustrare contigit.
 Adijt ~~sed~~ nunc demum ad me libellus iste,

in manibus magnorum virorum, qui ut mea impensa
domi deprimantur sua quidam inter se crediderunt,
curiosi utiq non locorum qui adiacent, sed eorum maximi
nam qui ab illo rituum aulicorum et Politicorum
hereditis Legat. (Armenis) publicis ubiq circa
occursum virorum principum et eorum huiusmodi
sua receptionem solennia gesta ferunt. T. fortasse
regionum, viarum, oppidorum Eritoria magis afficit.
Nec iucundissimi itineris tanto magis indubitanter
iucabit, si propter innumeros alios, unquam in eo
fraginam vidisset. Et tunc de cuius gratia horum
percurrit non parit. Vale et me
am. Hag. A. Junij MDCCXXVI.
VII

Tui amantiss.

Huygens.